

gøre. Vi kan heller ikke stemme for Lovforslaget, fordi vi er bange for, at man, naar man gaar til denne Forlængelse af de gældende Tidsfrister, vil komme til at skade den endelige Løsning af Sagen. Hvis det virkelig er saaledes, at den højtærede Indenrigsminister har Tanker om, at han kan løse Boligspørgsmaalet, og at han til Efteraaret kan fremkomme med Forslag, der kan forberede Overgangen til mere normale Forhold og bevirke, at der bliver tilvejebragt det tilstrækkelige Antal Boliger, vil der i Vinterens Løb være Tid nok til at behandle et saadant Forslag, og det er da ganske unødvendigt at vedtage det her foreliggende Lovforslag. Men vedtager vi nu denne Ordning, der skal gælde for København de første tre Aar og i alt Fald for en stor Del af Provinsbyerne i to Aar, vil der ikke være nogen Anledning for Rigsdagen til i stor Hast at beskæftige sig med det Forslag, som den højtærede Minister maatte fremkomme med. Vi er derfor bange for, at Vedtagelsen af Forslaget her vil vanskeliggøre den Ordning, som vi ellers kunde have Haab om at blive enige om, naar vi stod under Trykket af, at nu hørte den gældende Lovgivning op. Nu har man tre Aar at løbe paa for Københavns og to for Provinsbyernes Vedkommende.

Hermed skal jeg anbefale at stemme imod Lovforslaget. Jeg tror, det vil være i alle Parters Interesse, ogsaa i Lejernes. Jeg har ikke her ønsket at tale Grundejernes Sag, jeg har heller ikke ønsket at tale Lejernes Sag. Vi kan meget vel se, at hvis vi saa partimæssigt paa Sagen, var der mere Fordel ved at opfylde de Ønsker, der er almindelige fra Lejernes Side, om en Forlængelse og Skærpelse af den bestaaende Lovgivning, men vi har ment, at vi burde se paa Sagen rent objektivt, se paa, hvorledes man bedst bringer den gode, gamle Ordning til Veje igen, saa Staten kan slippe for den store finansielle Byrde og for de store Vanskeligheder, som den har i praktisk Henseende med at løse hele dette Spørgsmaal.

Ordføreren (Godskesen): Som jeg oftere har haft Lejlighed til at udtale i det høje Ting, staar jeg i Princippet paa den Opfattelse, som vistnok ligger til Grund for de Bemærkninger, som faldt fra det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) og det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), nemlig at Boliglovgivning er en Lovgivning af ekstraordinær Karakter, og at

den derfor ikke bør strækkes videre end nødvendigt og ikke opretholdes i længere Tid end nødvendigt. Men jeg mener, at det kan ikke lade sig gøre paa een Gang at komme bort fra Boliglovgivningen. Man kan diskutere, hvorvidt det nu er rigtigt at forlænge den gældende Lov i saa stort Omfang, som det foreslaas, og jeg har allerede under første Behandling og i mit første Foredrag i Dag udtalt, at jeg kunde være tilbøjelig til at nære Tvivl i saa Henseende, men da nu Forslaget er fremsat af den højtærede Minister, og det er blevet vedtaget i Folketinget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger for os, med Tilslutning ogsaa fra mine Venner der, har jeg ment at maatte acceptere det Standpunkt, som saaledes tidligere var taget, og gaa ind paa den Forlængelse, som er foreslaaet i Lovforslaget, saaledes som det foreligger for os i Dag.

Hvad angaar de Oplysninger, som er blevet forlangt i Udvalget, og som særlig blev omtalt af det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), skal jeg sige, at jeg hovedsagelig har begæret disse Oplysninger for at underbygge det Standpunkt, som jeg allerede havde bebudet ved første Behandling, at jeg vilde tage, og som jeg ogsaa førte frem i Udvalget, nemlig dette, at man ikke skulde fortsætte med Nævnene udenfor København eller i alt Fald ikke genoplive dem. Jeg mente, at naar man fik Oplysninger fra de forskellige Kommuner, saaledes som jeg havde begæret det, vilde mit Standpunkt derved blive underbygget. Men da den højtærede Minister erklærede, at han nu kunde acceptere mit Standpunkt, at han kunde acceptere det Ændringsforslag, som mine Partifæller havde stillet i Folketinget, som jeg havde bebudet ved første Behandling, og som jeg havde stillet i Udvalget, saa bortfaldt for mig Nødvendigheden af at vente paa disse Oplysninger, thi naar den højtærede Minister vilde tage mit Forslag, som det var, var jo ingen Underbygning nødvendig. Et andet er, at det vistnok er overmaade rigtigt og heldigt, at de Oplysninger, som nu er begæret, haves til Stede, naar vi til Efteraaret skal træffe en endelig Ordning. Derfor har Udvalget ikke tilbagetaget sin Begæring om Oplysningerne, og den højtærede Minister har heller ikke forstaaet det saaledes, thi han har hos Kommunerne begæret netop disse Oplysninger. Det er jeg glad for, og jeg haaber, at vi derigennem skal faa et Materiale, som vi kan have Fornøjelse af til Efteraaret.